

Debat interromput al Parlament

«Entre sessió i sessió, el president al Suprem per una pancarta, només dos dies després de l'aprovació d'una llei de memòria que ve amb pretensions ambicioses»

El president Quim Torra està vivint el que amb tota probabilitat serà el seu darrer debat de política general.

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/208719/torra/demana/unitat/partits/independentistes/m/eu/unic/retret/cap/estat/espanyol>) Aquest dijous, compareixerà davant el Tribunal Suprem, que ha de decidir sobre la seva inhabilitació per desobediència. Divendres, tornarà a la cambra, on es votaran les propostes de resolució. Serà un debat interromput per la vista a la sala segona de l'alt tribunal, el que no pot ser més expressiu de la situació excepcional que travessa el país.

Si una persona hagués desconnectat de la realitat catalana des de l'octubre del 2017 fins ara, se li faria difícil d'entendre les claus del moment present i com els diferents protagonistes escenifiquen els seus moviments. La política catalana viu entre dues dinàmiques paral·leles, que poques vegades es troben, la del futur teoritzat i la de la prosaica realitat autonòmica.

El debat viscut avui al Parlament ho ha tornat a mostrar. En el context de crisi pandèmica i econòmica, quan és evident que la independència no és per demà, es fa difícil ser molt crític amb la gestió del mentrestant. Amb mancances i contradiccions, potser, però ha quedat clar l'esforç fet pel Govern

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/208684/torra/allunya/horitzo/electoral/res/fara/desviar/dedicacio/absoluta/al/coronavirus?rlc=sf>), de les conselleries més sensibles i també del president, per afrontar una de les crisis més greus de les darreres dècades.

No és, per tant, en el govern de les coses on es viuen les pitjors contradiccions de la política catalana. És en el terreny de les grans estratègies on la majoria independentista no acaba de trobar el seu lloc. Aquest dimecres s'ha tornat a constatar amb la dificultat per acordar una resposta unitària del sobiranisme al repte que suposa la vista al Suprem. D'altra banda, no passen despercebuts els posicionaments d'uns i altres que delaten càlculs de partit. Un exemple és la coincidència entre forces tan antagòniques com JxCat i Ciutadans a l'hora de rebutjar eleccions anticipades.

Un trist avantatge de la política catalana és que sempre queda bé de la comparació amb el que succeeix a Espanya. També deixaria astorat a un observador llunyà contemplar el panorama d'aquest dijous a Madrid. Entre sessió i sessió a la cambra, el president català respondrà davant el Suprem per una pancarta, només dos dies després de l'aprovació d'una llei de memòria que ve amb pretensions ambicioses.

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/208673/model/espanyol/memoria/historica/tard/sense/demana/perdo?rlc=ml>)

El text aprovat dimarts per l'executiu pretén salvar-nos, si no els mots, com a mínim els records de la dictadura. Anuncia una fiscalia especial, la nul·litat dels judicis repressius del franquisme i la conversió del Valle de los Caídos en un cementiri civil. Però mentre a Cuelgamuros tot indica que aviat es farà neteja, a pocs quilòmetres, on es prenen les grans decisions i resideix, de fet, el poder, un president català pot perdre el càrrec per no treure una pancarta del balcó.